

sig, om, hvis denne Udvikling fortsattes og endte med, at Færøsk blev det aldeles overvejende eller det eneste Undervisningssprog paa Færøerne, Kendskabet til Dansk da vilde kunne holdes ved lige, noget, som begge Partier var enige om burde være et Formaal for Skoleundervisningen. Derfor rejste man Spørgsmaalet, om det færøske Skolevæsen er af den Art, at det, særlig hvis denne Retning stadig udvikler sig videre, er i Stand til at give Børnene, naar de gaar ud af Skolen, tilstrækkelig Færdighed i Dansk, baade i at tale og skrive det. Man henstillede derfor til Skoledirektionen paa Færøerne at tage Spørgsmaalet op om en Reform, en Forbedring af den færøske Folkeskole, »en Nyordning, til hvilken der efter alt foreliggende maa siges at være stor Trang«. Denne Henstilling til Skoledirektionen og dermed for saa vidt ogsaa til Lagtinget er aldrig blevet besvaret. Man har i denne halve Snes Aar slet ikke rørt ved dette Spørgsmaal om den færøske Folkeskoles Reform. Udviklingen, hvorefter Færøsk stadig breder sig mere som Undervisningssprog, gaar stadig sin Gang. Paa Foranledning af Ministeriet er det oplyst af Undervisningsinspektionen, en færøsk Institution, at Undervisningssproget i 52 Skoler nu er overvejende Færøsk, i 24 Skoler baade Dansk og Færøsk og kun i 6 Skoler overvejende Dansk. For at faa yderligere Oplysninger om den virkelige Stilling paa Færøerne i denne Sag har Undervisningsministeriet nu bestemt, at der for alle Børn over 12 Aar i den færøske Folkeskole skal afholdes en Prøve dels i Dansk, baade med Genfortælling og med Diktat, dels i Regning. Ministeren nævnte derefter, at der i 1928 fra saavel Selvstyrepartet som Sambandspartiet forelaa Forslag, der syntes at vise, at der er en Tilnærmelse fra begge Sider i Gang, og det syntes ikke Ministeren utænkeligt, selv ogsaa efter at i 1928 og 1929 Selvstyrepartiets Forslag er vedtaget, at Partierne kunde finde hinanden.

Ministeren besvarede derfor Forespørgselen saaledes, at Ministeriet vil henstille til Lagtinget, at det i den kommende Samling, i indeværende Aar, tager Spørgsmaalet op paa ny, og hvis det skulde komme til en enig eller en nogenlunde enig Indstilling, er det klart, at et saadant fælles Forslag vil kunne paaregne Ministeriets Støtte. Samtidig udtalte Ministeren Haabet om, at man tager den Henstilling op, som Ministeriet allerede i 1919 rettede til Skoledirektionen paa Færøerne, om at undersøge Spørgsmaalet om, eventuelt stille Forslag om, en Forbedring af Skolevæsenet paa Færøerne. Ministeren sluttede sit Foredrag med at udtale, at »vi i Danmark — — — kan ikke se med Uvillie paa, vi kan ikke lægge Hindringer i Vejen for en Udvikling, der synes at være